

מֵאָמֶר בְּאֵתִי לְגַבִּי ה'תשי"א

1. פוֹתֵב כְּבוֹד-קִדְשֵׁת מוֹרֵי וְחֻמֵי אֲדָמוֹ"ר בְּמֵאָמְרוֹ לְיוֹם הַסְּתַלְקוֹתָיו, יו"ד שְׁבַט ה'ש"ת:
2. **בְּאֵתִי** לְגַבִּי אַחֲתֵי כָּלָה, וְאֵיתָא בְּמִדְרַשׁ רַבָּה (בְּמִקוּמוֹ) לְגוֹן אֵין כְּתִיב כָּאן אֶלָּא לְגַבִּי, לְגַנוּנִי, לְמִקּוּם שְׁהִיָּה עֲקָרִי בְּתַחֲלָה, דְּעֲקָר
3. שְׂכִינָה בְּתַחֲתוֹנִים הֵיְתָה. עַד כָּאן לְשׁוּנוֹ. וְלִהְבִּין דְּיוֹק הַלְשׁוֹן עֲקָר
4. שְׂכִינָה, הֵנָּה בְּפְרוּשׁ שְׂכִינָה מְבֹאָר כְּבוֹד-קִדְשֵׁת אֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן
5. שְׁנִקְרָאת שְׂכִינָה עַל שֵׁם שְׁשׂוֹכְנֶת וּמִתְלַבֶּשֶׁת, מְלִשׁוֹן וְשְׂכַנְתִּי
6. בְּתוֹכָם, שֶׁהוּא רֵאשִׁית הַתְּגָלוֹת אֹרֶן אֵין-סוּף. וְהֵנָּה מִמָּה שְׁפוֹתֵב
7. שְׂרֵאשִׁית הַתְּגָלוֹת אֹרֶן אֵין-סוּף נִקְרָאת בְּשֵׁם שְׂכִינָה, מוּבָן מִזֶּה
8. שְׁעַנְיָן שְׂכִינָה הוּא לְמַעְלָה מֵעֵלָּה מְאֻצִּילוֹת גַּם כֵּן, גַּם בְּבַחֲיִנַת
9. הָאֹרֶן שְׁלִפְנֵי הַצְּמֻצוֹם, שְׁהֲרִי רֵאשִׁית הַהַתְּגָלוֹת הוּא בְּאֹרֶן אֵין-סוּף
10. שְׁלִפְנֵי הַצְּמֻצוֹם, וְכִמוֹ שְׁכַתֵּב כְּבוֹד-קִדְשֵׁת אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי כִּי
11. הָאֲרֵת הֶקוּ וְחוּט לְגַבִּי עֲצָמִיוֹת אֹרֶן אֵין-סוּף נִקְרָאת בְּשֵׁם שְׂכִינָה.
12. כִּי עַנְיָן שְׂכִינָה הוּא בְּכָל מְקוּם לְפָנֵי עַנְיָנוֹ. לְגַבִּי אֻצִּילוֹת הֵנָּה
13. הַמְּלָכוֹת נִקְרָאת בְּשֵׁם שְׂכִינָה. וְגַם בְּזֶה מָה שְׁמִלְכוֹת דְּאֻצִּילוֹת
14. נִקְרָאת שְׂכִינָה מְבֹאָר כְּבוֹד-קִדְשֵׁת אֲדָמוֹ"ר הַצְּמַח-צָדֵק שְׁזָהוּ
15. דְּוִקָּא כְּמוֹ שְׁנַעֲשִׂית בְּחִינַת עֲתִיק לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה, אֲבָל בְּהִיוֹתָהּ
16. בְּאֻצִּילוֹת הִיא מִיַּחַדָּת עִמָּהֶם (עַם הַסְּפִירוֹת דְּאֻצִּילוֹת) וְלֹא שֶׁיְדָ
17. לְשׁוֹן שְׂכִינָה. וּמְכַל מְקוּם אֵין זֶה סוּתֵר לְמָה שְׁנִתְבְּאָר לְעִיל שְׁהֶקוּ
18. נִקְרָא בְּשֵׁם שְׂכִינָה, כִּי שְׂכִינָה שְׁנֵאָמַר בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם-
19. לְבִרְכָּהּ הֵינּוּ מְלָכוֹת דְּאֻצִּילוֹת, וְאִף גַּם זֹאת רַק כְּשֶׁנַּעֲשִׂית בְּחִינַת
20. עֲתִיק לְבְּרִיאָה דְּוִקָּא, אֲבָל בְּשֶׁרְשָׁהּ, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא לְגַבִּי אֹרֶן אֵין-
- 21.

סוף, הנה גם הקו נקרא בשם שכינה. ואחד הטעמים מה שהקו נקרא בשם שכינה לגבי אור אין-סוף, כתב כבוד-קדשת אדמו"ר מהר"ש לפי שהקו פונת המשכתו בשביל שיתלבש בעולמות ונשמות ישראל, ולכן הנה גם בראשיתו נקרא בשם שכינה. ולמעלה יותר שכינה בשרשו הראשון למעלה מהצמצום, מבאר כבוד-קדשת אדמו"ר נשמתו עדן שגלוי האור כמו שהוא לפני הצמצום, נקרא בשם שכינה. שבכללות האור שלפני הצמצום יש בו ג' מדרגות, עץ האור והתפשטות האור, ובהתפשטות האור ב' מדרגות גלוי האור כמו שהוא לעצמו שזהו מקור אור הסובב, וגלוי האור לעצמו השיך להעולמות שזהו מקור אור הממלא, וגלוי האור הזה נקרא בשם שכינה. ואף שהוא לפני הצמצום ואי-אפשר שיהיה מקור לעולמות, שלכן הצריך להיות הצמצום, וצמצום הראשון שהוא בבחינת סלוק דוקא, מכל מקום נקרא בשם שכינה. וזהו דיוק הלשון עקר שכינה בתחתונים היתה, הינו שגלוי השכינה בתחתונים, הוא לא השכינה כמו שהוא לגבי אצילות, הינו מלכות, גם לא כמו שהוא לגבי אור אין-סוף, הינו הקו, כי אם עקר ופנימיות השכינה היתה בתחתונים דוקא, כי האור שנתלבש בעולמות הרי הוא בא בסדר והדרגה. ולמעלה מאיר בגלוי יותר, וכך מה שנמשך ומשתלשל מתמעט האור. וכן הוא בכלל באור דסדר השתלשלות. ואף שקדם החטא היה גם למטה האור בגלוי, מכל מקום היה גם אז גלוי האור יותר למעלה. וכמאמר רבותינו זכרונם-לברכה נטה ימינו וברא שמים נטה שמאלו וברא ארץ. אלא הפונה על האור שלמעלה מעולמות, עקר שכינה.

- 39 (ב) וְהִנֵּה זֶה דְעָקֵר שְׂכִינָה בַּתְּחִתּוֹנִים הִיְתָה, מְבוֹאֵר מֵהַמְדָּרָשׁ
- 40 דְּתַחְתּוֹנִים קָאִי עַל עוֹלָם הִזָּה הַגְּשָׁמִי, וְכִמוּ שְׂמִבְאָר דְעַל יְדֵי חֲטָא
- 41 עַץ הַדַּעַת נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, וְעַל יְדֵי מִתְּן תּוֹרָה עַל
- 42 הַר סִינַי בְּאֵתִי לְגַנְי לְגַנּוּנֵי. וְעָקֵר הַסְּלוּק שְׁנַעֲשָׂה עַל יְדֵי הַחֲטָא הוּא
- 43 בְּחֲטָא עַץ הַדַּעַת דְּוָקָא. וְכִמוּ שְׁבַעֲנִין הַחֲטָא, הָרִי עָקֵר הַחֲטָאִים
- 44 הִיָּה חֲטָא עַץ הַדַּעַת, שְׁהָרִי עַל יְדֵי חֲטָא עַץ הַדַּעַת הִיָּה נְתִינָת
- 45 מְקוּם לְשָׂאֵר הַחֲטָאִים, וְחֲטָא עַץ הַדַּעַת הִיָּה סִבָּה וְגוּרָם
- 46 לְהַחֲטָאִים דְּקִין וְאַנּוּשׁ וְכוּ', כְּמוּ כֵן הוּא בְּפַעֲלַת הַחֲטָא, דְּהַסְּלוּק
- 47 שְׁנַעֲשָׂה עַל יְדֵי הַחֲטָא הִנֵּה עָקֵר הַסְּלוּק הוּא מֵהַ שְׁנִסְתַּלַּק עַל יְדֵי
- 48 חֲטָא עַץ הַדַּעַת מְעוֹלָם הִזָּה הַתְּחִתּוֹן דְּוָקָא. דְּכָשֵׁם שְׁעָקֵר שְׂכִינָה
- 49 בַּתְּחִתּוֹנִים הוּא בְּעוֹלָם הִזָּה דְּוָקָא, הִנֵּה כְּמוּ כֵן הוּא בְּהַסְּלוּק
- 50 דְעָקֵר הַסְּלוּק הוּא מֵהַ שְׁנִסְתַּלְקָה מֵהָאֶרֶץ דְּוָקָא, שְׂזָה נַעֲשָׂה עַל
- 51 יְדֵי חֲטָא עַץ הַדַּעַת, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ,
- 52 וְזֵהוּ גַם כֵּן הַטַּעַם שְׂאִינוּ מְצָרֵף (בְּהַמְאָמֵר) חֲטָא עַץ הַדַּעַת עִם
- 53 הַחֲטָאִים דְּקִין וְאַנּוּשׁ וְחוּשָׁב זֶה בְּפָנֵי עֲצָמוּ, לְפִי שְׁבַה־חֲטָאִים דְּקִין
- 54 וְאַנּוּשׁ נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מֵרַקִּיעַ לְרַקִּיעַ, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּחֲטָא עַץ
- 55 הַדַּעַת שְׁנִסְתַּלְקָה מֵאֶרֶץ לְרַקִּיעַ, שְׁלֵבֵד זֹאת שְׁהַסְּלוּק מֵהָאֶרֶץ, זֶה
- 56 בְּעָקֵר נוֹגַע לָנוּ, הִנֵּה זֵהוּ גַם עָקֵר עֲנִין הַסְּלוּק.
- 57 (וּמְמַשִּׁיךְ בְּמַאָמֵר) וְאַחַר כֵּן עֲמָדוּ ז' צְדִיקִים וְהוֹרִידוּ אֶת הַשְּׂכִינָה
- 58 לְמַטָּה, אֲבָרְהָם זָכָה וְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה מֵרַקִּיעַ ז' לֹי כו' (וּמְקַצֵּר
- 59 בְּזָה וּמְסַיֵּם) עַד כִּי מֹשֶׁה שְׁהוּא הַשְּׁבִיעִי (וְכָל הַשְּׁבִיעִין חֲבִיבִין)
- 60 הוֹרִידוּ לְמַטָּה בְּאֶרֶץ. דְעָקֵר עֲנִין הַהַמְשָׁכָה הוּא עַל יְדֵי מֹשֶׁה, שְׁהָרִי
- 61 מֹשֶׁה דְּוָקָא הוֹרִידוּ לְמַטָּה בְּאֶרֶץ, דְּכָשֵׁם שְׁבַעֲנִין הַסְּלוּק מִלְּמַטָּה
- 62 לְמַעְלָה הָרִי הָעָקֵר הוּא בְּחֲטָא עַץ הַדַּעַת שְׁנִסְתַּלַּק מֵהָאֶרֶץ כְּנִזְכָּר

לעיל, הנה כמו כן הוא בענין ההמשכה מלמעלה למטה, עקר ענין
ההמשכה הוא למטה בארץ דוקא, דלבד זאת שההמשכה למטה
בעקר נוגע לנו, הנה זהו גם עקר ענין ההמשכה. וזה נעשה על ידי
משה דוקא. והטעם לזה מבאר בהמאמר במסגור, כי כל השביעין
חביבין.